

Het zal je maar gebeuren

'Mijn leven staat compleet op zijn kop'

Wijkregisseur Katinka Kahlman maakte in de bedrijfskantine een ongelukkig val met enorme consequenties. FNV Letselschade stelde de werkgever aansprakelijk voor het onherstelbare hersenletsel dat het gevolg was.

Als Katinka Kahlman (58) een fietstochtje gaat maken, kan ze de route terug vaak niet meer vinden. Verjaardagen zitten er niet meer in, ook een stedentripje is veel te intensief. Prikkel komen ongefilterd keihard binnen. 'Mijn leven is niet meer wat het was', zegt Kahlman met gevoel voor understatement.

8 september 2016 staat in haar geheugen gegrift. Tijdens een overleg in het bedrijfsrestaurant schuift haar stoel van het 30 centimeter hoge podium af. Kahlman valt op haar hoofd. 'Dit voelt niet goed, dacht ik meteen.' Het wrange is dat ze als or-voorzitter de directie meermaals gewaarschuwd had voor de gevaarlijke situatie. Die vond het echter een "aanvaardbaar risico".

Baksteen in hoofd

'Alsof er een baksteen in mijn hoofd zat', zegt Kahlman. De huisarts raadt aan voorlopig even rustig aan te doen. Concentratie- en geheugenproblemen, hoofdpijn, moeheid, vergeetachtigheid - de klachten van Kahlman stapelen zich na de val op. Na een aantal maanden probeert ze haar werk toch weer deels op te pakken. Maar dat lukt niet. Na onderzoek blijkt ze blijvend hersenletsel te hebben opgelopen.

Kahlman heeft de afgelopen vijf jaar hard gewerkt. 'Ik heb er alles aan gedaan er weer bovenop te komen: revalidatietraject, fysiotherapie, onderzoeken, re-integratietrajecten, neuropsychotherapie. Ik had de hoop dat mijn toestand kon verbeteren.'

Even rust

Vanwege een reorganisatie bij de woningcorporatie, waarbij haar functie als wijkregisseur verviel, besluit Kahlman in juli 2017 na een dienstverband van 11 jaar via een sociaal plan uit dienst te gaan. 'Ik dacht dat even rust en niets aan mijn hoofd me wel goed zouden doen. Daarna wilde ik een nieuwe baan vinden.'

In maart 2018 gaat ze drie dagen per week aan de slag als wijkconsulent bij een andere woningbouwcorporatie. 'Ik houd van het werk: met bewoners overleggen, mooie plannen ontwikkelen, onmogelijke dingen mogelijk maken. Maar ik had zóveel hersteltijd nodig. En het was confronterend dat ik bijvoorbeeld een eenvoudig computerprogramma niet onder de knie kreeg. Nieuwe dingen aanleren gaat heel moeizaam.' Een jaar weet Kahlman het werk vol te houden. Dan valt ze definitief uit.

Wachten op vergoeding

Vrij snel na het arbeidsongeval had Kahlman contact opgenomen met FNV Letselschade, die het bedrijf aansprakelijk stelde. ‘Toch heeft het nog vier jaar en vele discussies geduurd voordat we een schadevergoeding hebben kunnen afspreken’, vertelt letselschaderegelaar Saskia Schinck-Olsthorn.

Dat Kahlman niet meer kan werken, was ook voor het UWV duidelijk. ‘Na 35 jaar full time op de arbeidsmarkt actief te zijn geweest, blijf ik dat heel moeilijk vinden. In één moment is mijn leven compleet op zijn kop gezet. Een aanvaardbaar risico? Ik krijg mijn oude leven en gezondheid niet meer terug. Ik fiets en schrijf gedichten. Als ik te veel plannen maak, organiseer ik mijn eigen frustratie.

www.fnv.nl/letselschade